

VỊ TÔNG ĐỒ CHUỖI MÂN CÔI

Miền Nam nước Ý có đền thánh Pompei, dâng kính Đức Mẹ Mân Côi. Vị tông đồ nhiệt thành gắn liền tên gọi với đền thánh là chân phước **Bartolo Longo**.

Bartolo Longo sinh ngày 10-2-1841 tại Latiano, tỉnh Brindisi (Nam Ý), trong gia đình vừa nổi danh vừa giàu có. Bartolo hấp thụ nền giáo dục Công Giáo thật nghiêm chỉnh. Giòng họ Longo mang nét đặc thù sùng kính Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA.

Ngay từ thơ ấu Bartolo được hiền mẫu thông truyền lòng kính mến Đức Mẹ THIÊN CHÚA. Lòng kính mến sâu đậm đến độ trở thành hết sức tự nhiên như hít thở khí trời.

Thiếu niên Bartolo được gia đình gởi học nơi Các Linh Mục Trường Công Giáo tại Francavilla Fontana. Trường

chuyên đào tạo thanh thiếu niên về mọi mặt: học vấn, nhân bản và đạo đức. Trường có thói quen lành thánh tổ chức các buổi lần hạt Mân Côi chung mỗi ngày và cử hành tất cả các lễ dâng kính Đức Mẹ MARIA.

Nơi học viện Francavilla Fontana, Bartolo Longo may mắn gặp vị thầy đặc biệt hướng dẫn về lòng kính mến Đức Mẹ MARIA. Như thế, Bartolo luôn ngụp lặn trong bầu khí thánh mẫu, suốt quãng đời niên thiếu. Năm 1858, mãn bậc trung học, Bartolo ghi danh vào đại học. Đây cũng là khúc quanh buồn thảm nhất trong cuộc đời Bartolo Longo.

Bartolo chọn ngành luật và theo đuổi việc học, trước tiên tại Lecce rồi tại Napoli. Bầu khí đại học thật tự do phóng túng khác hẳn với khuôn phép nề nếp kỷ luật của học viện. Chẳng mấy chốc, Bartolo bị bạn bè xấu lôi cuốn vào con đường vô thần, phản loạn và trụy lạc. Tệ hơn, chàng đi theo nhóm bạn trẻ chuyên việc cầu cơ và thờ ma lạy quỷ! Bartolo hoàn toàn bị tàn phá cả thể xác lẫn tinh thần.

Thế nhưng, Hiền Mẫu Thiên Quốc luôn canh chừng người con dẫu yếu của Mẹ. Bartolo được một bạn thân kéo ra khỏi vòng vây u tối của ma quỷ. Đó là thầy Vincenzo Pepe, giáo sư văn chương cổ điển. Vị giáo sư tạo điều kiện để Bartolo gặp gỡ vị Linh Mục dòng Đa minh, Cha Alberto Radente.

Cuộc gặp gỡ diễn ra ngày 29-5-1866, một ngày đáng ghi vào sổ vàng. Bởi vì, từ ngày đó, Bartolo thoát khỏi vực sâu tội lỗi.

Cha Radente dần dần chinh phục được Bartolo, đưa chàng về với Đức Mẹ MARIA và đến gần với hội dòng Đa Minh. Vốn sẵn có lòng kính mến Đức Mẹ, Bartolo xin gia nhập Dòng Ba Đa Minh. Ngày 7-10-1871, nơi nhà thờ Mân Côi ở Portamedina, Bartolo Longo đọc lời khấn trong Dòng Ba Đa Minh với tên gọi thầy Rosario.

Kể từ đây, luật sư Bartolo Longo quyết liệt dẫn thân sống tinh thần tông đồ, thực thi bác ái, bù đắp quãng đời sống trong phóng túng và tội lỗi. Luật sư cũng sẵn lòng giúp đỡ góa phụ bá tước De Fusco, trong việc quản trị tài sản của bà.

Hắn Đức Mẹ MARIA xếp đặt hai người gặp nhau và thực hiện chương trình của Mẹ. Bởi vì, chính để trông coi đất đai dòng họ De Fusco mà luật sư Bartolo Longo đặt chân lần đầu tiên đến Pompei ngày 2-10-1872. Hồi ấy Pompei thừa thớt dân cư và đa số là người nghèo.

Luật sư Bartolo Longo viết trong nhật ký: "Linh hồn tôi mãnh liệt tìm kiếm THIÊN CHÚA. Một ngày, tôi buồn bã đi lang thang bất định trên các nẻo đường Pompei. Bỗng tôi nghe tiếng nói thân ái rót vào tai:

- Nếu con tìm ơn cứu rỗi, hãy truyền bá Kinh Mân Côi. Đó là lời Đức Mẹ hứa!

Tiếng nói như luồng chớp, loé sáng trong bóng tối của đêm đen bão tố. Lấy toàn lực của kẻ tuyệt vọng, tôi giơ hai tay lên cao, ngược mắt nhìn Trời và thân thưa cùng Đức Trinh Nữ thiên quốc:

- Nếu đúng như lời Mẹ hứa cùng thánh Đa Minh rằng kẻ nào truyền bá Kinh Mân Côi được cứu rỗi, thì con cũng sẽ được cứu rỗi, bởi vì, con sẽ không rời khỏi đất Pompei này khi chưa truyền bá Kinh Mân Côi của Mẹ!

Giữ đúng lời thề, luật sư Bartolo Longo tức khắc trở nên vị tông đồ nhiệt thành truyền bá việc lần hạt Mân Côi. Ngài trung thành với công tác cho đến khi trút hơi thở cuối cùng ngày 5-10-1927, một ngày trong tháng Mân Côi.

(P. Stefano MARIA Manelli, "I Santi e La Madonna", Casa Mariana Editrice, 1996).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt